VASÁRNAPI LAPOK

SZERKESZTI:
ÖTVÖS BÉLA

Egyes szám ára
6 Lei

II. évfolyam 11. sz.- Oradea, 1935 március 17-23

BRIGITTA HELM

Az ország sport- és más egyesületeinek, valamint intézményeinek, ugyszintén a bálrendezőségeinek figyelmébe!

Tudomására hozzuk az **ország sport-** és más **egyesületei,** valamint **intézmények, klubok** vezetőségének, ugyszintén a **bálok rendezőségének,**

◆ **az ország bár-**
◆ **mely részéből**
◆ **készséggel köz-**
◆ **lünk fényképfelvételeket**

sport- vagy bármely eseményekről, versenyekről, kirándulásokról, ünnepségekről, összejövetelekről, bálakról, mulatságokról.

A fényképek beküldőit kérjük, hogy a beküldéssel egyidejüleg a szükséges tudósitást mellékeljék, valamint a fényképeken szereplők neveit is pontosan tüntessék fel.

Kajti uram dohányt csempész

Irta

Garmely Gyula

Kajti gazda az izgalmas sportok közül csak egyet kedvel, de ezt aztán a lelke legmélyéből. Dohánycsempészet a neve a sportnak s ha Kajti uram kijátszhatja a finánccot: nagyobb gyönyörüség ez neki, mint az igazi sportolónak egy-egy világrekord.

Jómódu ember, van háza és kertje, féltelke is; nem a várható nyereség csábitja, mikor becsempész a nagyvárosba tiz-tizenkét kiló szüzdohányt, hiszen akárhányszor — üzleti nyelven szólva — »önköltségét« sem »hozza be«; csak a virtus és a mulatság izgatja, mert extra nagy élvezet becsaphatni a szemfüles finánccot és hetekre is bőséges anyagot ád, jót kacaghatni a legutolsó stiklijén. Mikor elmondja a Népkörben, vagy a vendéglátó lócán a háza előtt.

Egy este megint kikészitett akkurátusan tiz kiló szüzdohányt, hogy bevigye a fővárosba az ügyvédnek, akit rendszeresen ő lát el dohánnyal, de anyukomnak aggályai támadtak. Hogy akarja bévinni ezt a sok dohányt? Egész batyura való ám, annyi ez, aztán lecsaphat a batyura egyik szaglász ur.

— De nem viszem ám batyuban, — nyugtatja meg anyjukomat Kajti ur. — Muszáj a finánctnak tudni, hogy én nem vagyok nyolcvan kilós, csak hetven? És Kajti gazda másnap reggel inge alá béleli a csomókat, inge fölé pitykés mellényt, aztán mándlit huz s igy meghizottan kiballag a vasuthoz és szerencsésen meg is érkezik a Keletinél.

A kiszállásnál sincs semmi baj, hiszen nincsen nála vámot kérő csomag, de ahogy befelé ballagna a városba, látja, hogy mögötte egy finánc jön. Nem közvetlen mögötte, de követi, s ebből Kajti uram rossz következményeket jósol. Gyanut foghatott őkelme, amért bolondul feszül rajtam a mándli: mihelyt rendőrségi őrszobához érünk, a finánc szépen beinvitál a szobába és lehámozza rólam, ami kivül van. (Holott az egész csak véletlen volt, hogy a mögötte járókelők közt finánc is volt.)

Kajti uram meglát egy korcsmát és máris kész a hadvezéri terve. Befordul, hátul leül, borju pörköltet rendel és sört hozzá, azután, hogy meguzsonnázott, odahivja magához a korcsmárost. — Fizetnék, — mondja ravaszul — de az anyjukomnál felejtettem a pénzemet. Addig »álogba« itt hagyom a holmimat. Ezzel kiszedi magából a dohányt, begöngyöli a pirosvirágos abroszba és átadja a korcsmárosnak: két fertály óra mulva kiváltom. Mit tehetett a korcsmáros? Drukkolt ugyan, de átvette a csomagot és a jégszekrény aljába zárta.

Kajti uram most egyenesen az ügyvédhez siet és kölcsönkér tőle egy koffert, ezzel vissza a korcsmába, kifizeti a két pengő huszat és berakja a kofferbe a dohányt, negyedkilós csomót nagylelküen a korcsmárosnak adván. Az udvaron át távozik a korcsmából és hátra se néz, nem követi-e a finánc. — A mándlim már nem feszül, — mosolyog — a kofferemhez pedig csak odakint a vasutnál van köze.

Ciorogariu püspök elutasított egy pappászentelést

Politikai elvakultság sajnálatos következménye.

Oradea város román társadalmi köreiben régebb idő óta pertraktálták már azt a mélyen sajnálatos esetet, amelynek főszereplője *Husariu* görög-keleti lelkész, szenvedő alakja pedig *Craciun* Andrei tanár, volt városi tanácsos és volt alpolgármester. Craciun lakásán, a marseillesi királygyilkosság utáni napokban valami egyszerü társasági összejövetel volt. A társaságban természetesen, amint annak idején mindenütt, szóba került a marseillesi dráma és Craciun abbeli véleményének is kifejezést adott, hogy a kormányoknak kötelessége uralkodójuk életbiztonsága felett fokozottabban őrködni, az uralkodók külföldi utazása előtt mindenre kiterjedő óvintézkedéseket megtenni és inkább megakadályozni a külföldi utazásokat.

Craciun Andreinek ebből a kijelentéséből aztán sulyos kellemetlenség származott, amely azonban — a jelekből és a való tényekből itélve, aligha fog következményekkel járni. Másnap ugyanis Husariu görög keleti pap, aki még egészen fiatal, alig huszonöt éves ember és mint pap nincs is még felszentelve, találkozott a Craciunnál lefolyt társasági összejövetelen jelen volt dr Crisan Sándor városi tiszti orvossal, aki elmesélte neki, hogy Craciun milyen kijelentést tett.

Husariu, Crisan szavait — nem tudni, szándékosan-e, vagy félreértésből — félremagyarázta és a katonai hatóságnál felségsértés cimén bünvádi feljelentést tett Craciun Andrei ellen. Az eljárás meg is indult a volt alpolgármester ellen.

A sziguranca kihallgatta, a kérdezés este Craciun lakásán jelenvoltakat, igy köztük dr Crisan Sándor városi tiszti orvost is, de a jelenvoltak egyértelmüen vallották, hogy Craciun nem tett felségsértő kijelentést, sőt éppen azt mondta, hogy a kormánynak kötelessége fokozottabb mértékben őrködni az uralkodó élete fölött. Craciunt is kihallgatta a sziguranca és persze ő sem vallhatott mást, mint amit valójában mondott azon az estén. Vallomása pedig teljesen fedte a tanuk előadását.

Craciun, amikor a kihallgatott tanuk vallomásával igazoltnak látta az ellene tett denunciálás alaptalan voltát, magához *Ciorogariu* Románhoz, az ősz püspökhöz, mint egyházi főhatósághoz fordult és ő tett panaszt feljelentője ellen, egyrészt lelkiismeretesen előadva, hogy tulajdonképpen mi történt azon az estén nála, másrészt pedig elégtételt kérve az ősz lelki atyától, egy alantasa méltatlan támadásáért.

Az igazságszerető ősz főpap nagy szeretettel hallgatta meg Craciunt és hogy meggyőződött a Craciun elleni feljelentés alaptalanságáról, bizonyitja az, ami a következő napokban történt nála.

Pár nappal később kellett volna ugyanis Husariut pappá szentelnie. Husariu a felszentelés előtt előirásszerüen jelentkezett a püspöknél, kérve, hogy a püspök oldozza fel és szentelje őt pappá.

A papi felszentelésnek természetesen formaságai vannak és az ilyen jelentkezés is ezek közé tartozik. Az ilyen jelentkezés mintegy előkészitése a felszentelési aktusnak, ilyenkor a püspök lelkére beszél a felszentelendőnek, hogy a lelkében teljesen megtisztulva kerüljön az oltár elé.

A jóságos öreg püspök, aki már több oldalról informálva volt a Craciun elleni feljelentés mibenlétéről és meggyőződése volt, hogy Husariu, paphoz nem illő módon járt el egy embertársával szemben, megkérdezte Husariut, a felszentelendő papot:

— Fiam, tiszta lélekkel állsz a felszentelés elé?
— Igen, Atyám — felelte a pap.
— Nincs valami differenciád embertársaiddal?
— Nincs.
— Nem követtél-e el valaki ellen valami igázságtalanságot?
— Nem.

Az igazságot kereső ősz püspök, tudva a feljelentésről, tovább forszirozta a dolgot:

— De fiam, gondold meg jól, állithatod-e ezt nyugodt lelkiismerettel?
— Igen.

A hófehér szakállu, agg püspök, akinek vállain több, mint kilencven esztendő terhei nehezednek, elvesztette türelmét és rákiáltott a felszentelésre váró fiatal papra:

— Te vétkes ember vagy! (Tu eşti un om păcătos!) Nem szentellek fel... Mert ha egy gyermek megöli az apját, találhatok rá mentséget és megbocsájthatok neki, de ha egy pap, tudva hamisan denunciál egy embertársát, azt sohasem lehet megbocsájtani... Menj el, nem szentellek fel!...

Husariu mélyen lesujtva távozott az igazságos agg főpap hivatalából. Az ősz főpap ítéletet mondott felette és ez az ítélet — mivel a püspök szuverén hatalmu egyházában — pontot tett karrierjére. Ciorogariu püspök ítélete egyben megbélyegzése volt annak a nem ritkán előforduló társadalmi szokásnak, hogy politikai okokból lelkiismeretlen módon ártalmára legyen bárki is embertársának.

KENDI TIBOR:

Szeretnélek...

Szeretnélek ölbe kapni téged
s rohanni a világon át veled
a kezemben a szived ugy éget
s alvásra csókolnám szemed.

Rohanni, elhagyni a zürzavart, embert
hol az életnek még nincs nyoma
nem látni csak eget és tengert
s hol ember még nem volt soha

Térdig érő füben feküdni, járni
harmatban fürdeni, virágot tépni,
csobogó vizesés alá állni,
nevetni, csókolni, szeretni, élni.

Hol nem szólhat ágyuk őrült muzsikája
hol nem lát kini, nyomort a szemed,
hol nem mozog némán a koldusok szája
— oda szeretnék rohanni s ott élni veled.

ÖTVÖS BÉLA:

Történet az oradeai-bucureştii gyorsvonaton Ciucea és Cluj között

Az eset, amit itt megirunk, nem éppen tegnap történt, nem is tegnapelőtt, de még igy is rendkivül érdekes, különösen e nehéz napjainkban.

Oradea felöl berobog a délutáni gyors a Ciucea-i vasutállomásra. Ott pár percet áll és ez idö alatt az egyik harmadosztályu fülkébe, amelyben csak két utas, Klein Simon oradeai kalapgyáros és Tötös Gyula nyugalmazott vasutas ült, két rosszul öltözött, kopott ruhás fiatalember szállt fel — persze nem az állomási épület felöli oldalon. A két fiatalember kopott ruhája, rossz cipöje csupa piszok, csupa por, arcukról első pillanatra észrevehetően leri a nélkülözés és bizony nem valami bizalomterjesztö egyik sem. Amolyan vándorló iparoslegényeknek néznek ki, csöppet sem illenek a drága gyorsvonat utasai közé.

Pillanatnyi tétovázás után, miután udvariasan köszöntek a már bent ülö két utasnak, helyet foglalnak a fülke két, szemben levö ülésén és szemmel láthatóan idegesen várják a gyorsvonat indulását.

Nem kellett soká várakozniok: a gyors prüszkölve indult és alighogy mozgásban volt a vonat, az egyik fiatalember odaszól a két régebbi utasnak:

— Nagyon szépen kérjük az urakat, tessenek megengedni, hogy mi ketten üljünk belöl, az ablak mellett.

A szintén egymással szemben ülö Klein és Tötös egymásra néznek, aztán szinte egyszerre kérdezik a két kopott fiatalembert:

— Szivesen megengedjük — mondják — de miért akarnak ide ülni?

— Kérem szépen — mondja az egyik nagyalázatosan — öszintén megmondjuk. De ne tessék rólunk rosszat gondolni. Mi ketten munkanélküli iparossegédek vagyunk. Teljesen pénz nélkül állunk. Oradeáról indultunk el tegnap gyalog és már nem birják tovább a gyaloglást, meg az éhséget. A hosszu ut felsebezte a lábunkat, a magunkkal hozott kevés ennivalónk is elfogyott és még — hosszu az ut Clujig, vagy ha ott nem kapnánk munkát: Bucurestiig. — Most is jegy nélkül ültünk fel a vonatra és szeretnénk, ha a kalauz nem venne észre bennünket, ott a sarokban meg inkább meg tudunk huzódni.

— De jegy nélkül mégsem szabad utazniok, akárhogy elfáradtak, vagy akár milyen éhesek is — jegyezte meg Klein Simon. — Ha jön a kalauz, baj lesz.

De a két régebbi utas már állt fel helyéröl és átadta azt a két jövevénynek.

— No de azért talán mégse lesz baj — tette hozzá Klein Simon — ha jön a kalauz, majd elintézzük valahogy. Üljenek csak le.

És Klein Simon, mialatt felállt és mialatt a két éhes fiatalember elfoglalta az átengedett helyeket, elövette utipodgyászát, kicsomagolta belöle a magával hozott utravalót és odaadta a két éhes fiatalembernek.

Azt a falatozást látni! Mint két éhes farkas a prédának, ugy esett neki a két éhes munkanélküli a fehér kenyérnek, a sült husnak. Ugy faltak, olyan jó étvággyal ettek, hogy még az is megkivánta volna tölük, akinek gyomorrontása van.

— De mi lesz a kalauzzal? — kérdezte Tötös, látva, hogy a két fiatalember ebben a pillanatban semmi mással nem törödik, csak az evéssel.

— Elintézzük, elintézzük — felelt Klein Simon — csak legyenek és egyenek nyugodtan.

— Egészen biztos, hogy nem jön be a kalauz Clujig — szólt az egyik fiatalember — de ha bejönne, megadjuk magunkat. Lehet különben, hogy egész Teusig nem jön be. De Teusnál okvetlenül le kell szállnunk, mert ott kalauzváltás van.

— Legyenek nyugodtak — szólt ujból Klein Simon — elintézzük.

Alighogy ezt kimondta, nyilik az ajtó, jön a kalauz.

A két pofázó fiatalember szájából majd kiesik a falat. Kékülnek, zöldülnek, szinte reszketnek. A vonat már Huedin elött van.

A kalauz is nagyot néz.

De Klein Simon megszólal:

— Ez a két fiatalember Cuiceán az utolsó pillanatban szállt fel a vonatra. Már nem volt idejük jegyet váltani. Adjon a részükre Clujig két jegyet.

A két fiatalember csak ámult-bámult. Fellélekzettek. Klein Simon kifizette értük a jegy árát.

— Clujon még az én vendégeim lesznek vacsorára — szólt a hálálkodó két fiatalemberhez. Együtt fogunk vacsorázni.

Clujra érkezve azonban Klein Simonnak eszébe jutott, hogy aligha lesz ideje a két fiatalemberrel együtt vacsorázni, hanem ahelyett adott nekik 35—35 leit, hogy vacsorázzanak meg jól valamelyik vendéglöben és azonkivül igy szólt hozzájuk:

— Nézzék fiuk! Én látom, hogy maguk tisztességes fiatalemberek, azért hát átadok maguknak egy névjegyet. Nekem tizennégy erdélyi városban fióküzletem, vagy képviseletem van és ha maguk ennek a tizennégy városnak bármelyikében megfordulnak és ha szükségben lesznek, keressék fel azt a céget, ahol ki van irva: „Klein Simon", mindenütt ki fogják magukat segiteni. — Most pedig Isten áldja magukat.

Mondanunk sem kell: a két szegény vándorló fiatalember mélységes hálálkodással fogadta a jótéteményt és csaknem kézcsókkal búcsúzott el jóllevöjétöl.

Aztán pedig mindketten másnap tovább utaztak Teuş felé. Hogy aztán a további utazás problemáját miként oldották meg, arról nem tud a krónikánk.

Gondolatok

Az ember, Isten tökéletlen remeke. Javitani alig, — változtatni semmiképpen sem lehet rajta . . .

*

Ha tudnánk, mi végre születtünk, — nem volnának problemáink.

*

A gyermek mindent hisz . . .
A felnőtt keveset . . .
Az agg, — majdnem semmit . . .
Oka mindennek az illuziófestő nevelésben rejlik.

*

Az öregséget nemcsak tisztelni, — becsülni is kell!

*

Ha bün nem lenne, — az erény értékét vesztené . . .

*

Hogy rendkivüli eseményeket megérthess, — az inditóokok magasságára, vagy mélységere kell helyezkedned.

*

Ne szóld meg a mulatókat! Kedv nélkül siralomház lenne — az élet!

—a a

A VASÁRNAPI LAPOK

mai számától kezdve nemcsak szépirodalmi dolgokkal, hanem intenziven fog foglalkozni a hét eseményeinek megirásával is. Rendszeres riportázst vezetünk be, hogy ezzel is szolgáljuk a közönség érdekeit. Közérdekü kérdésekhez való hozzászólások, az eseményeknek hivatott ujságirói tollal való megirása, szines riportok fognak váltakozni ezentul e lap hasábjain a szépirodalmi irásokkal és a már megszokott rovatokkal.

A tavasz beálltával különös sulyt fogunk helyezni ezentul

sporthirszolgálatunkra,

amely rovatunkat kiváló sportsman vezeti, akinek a sport-eseményekhez, problémákhoz és fontos kérdésekhez való szakszerü, objektiv hozzászólása bizonyára hamarosan népszerüvé és kedveltté fogja tenni ezt a rendkivül nagy gonddal készülő rovatunkat.

Általában a VASÁRNAPI LAPOK ugy a szórakoztatas, mint az általános elsőrendü közérdek szempontjából is kivánja kielégiteni olvasói követelményeit és kérjük hozzá a közönség támogatását, hogy minél jobban szolgálhassuk érdekeit.

Barnett Barnato

angol gyémántkirályhoz elment egyszer egy ujságiró, aki nagy nyomorban volt, mert állását hosszas betegsége folytán elvesztette. Könyörgött Barnatonak, fogadja szolgálatába.

— Mit csináljak én egy ujságiróval? — kérdezte a gyémántkirály. — Hiszen nincsen nekem lapom.

— Tudja mit? Adjon nekem annyit, hogy megélhessek és én kiollózom és összegyüjtöm számára azt, ami a lapokban jó és dicséretes önről megjelenik.

Barnatónak megtetszett az eszme és havonta huszonöt font sterlinget fizetett a házi iródiáknak. Hat hónapig szinét se látta az ujságirónak, de azért minden hónap elsején kiutalta a fizetését. Végre egyszer maga elé citálta és megkérdezte, mi van hát az igért ollózással?

— Nagyon sajnálom, hogy ugy jött, — válaszolt röstelkedve az ujságiró — de hát nem az én hibám, hogy olyan kevés jót és dicséretest találtam önről.

Ezzel kivett zsebéből egy vékonyka csomagot és letette a gyémántkirály asztalára.

— Tudja mit? — szólt Barnato — próbálja meg a dolgot visszájáról. Gyüjtse össze azt, ami rosszat irnak rólam a lapok.

Négy hét mulva eljött az olló nagymestere és megállott az ajtóban, mintha nem merne beljebb kerülni.

— Nos, van-e valami?

— De mennyi! Két szekér van odakint egészen megrakva.

Kölnivizet
Parfümöt
Poudert
Rouge-t
Szappant
Fogpasztát
Kozmetikai cikkeket

KONDOR ISTVÁN
illatszertárában vásároljunk
Regele Ferdinand 4

Mi az a „ganache“

Mária Lujza osztrák főhercegnő 1810 április 2 án ment férjhez I. Napoleon francia császárhoz. Az esküvő után néhány nappal Napoleon éppen fiatal neje lakosztályában időzött, midőn egy bécsi futár utján érkezett levelet hoztak neki. A császár elolvasta a levelet és az arca elborult. Egyet toppant a szőnyegen, majd heves léptekkel kezdett fel s alá járkálni. A fiatal, csak tizenkilencéves császárné aggódva figyelte ura viselkedését.

A császár végre abbahagyta dühös járkálását. Nyers mozdulattal felkapta kalapját és a bécsi levelet zsebre gyürve, az ajtó felé indult. Mielőtt azonban kiment volna, visszafordult és haragosan odavetette nejének:

— Az ön atyja egy igazi »ganache« (ostoba fickó, tökfilkó).

Mária Lujza, dacára, hogy elég jól beszélt franciául, a »ganache« szót nem ismerte; többször ismételte magában ezt a különösen hangzó kifejezést és aggodalmasan tünődött: vajjon mit jelenthet? Világos volt előtte, hogy férje Bécsből valami kellemetlen hirt kapott. Nagyon nyugtalan lett.

Néhány perccel később a külügyminiszter, Talleyrand herceg jelent meg nála. A fiatal császárné élénken üdvözölte a herceget, kit szellemes csevegése miatt már nagyon megszeretett.

— Örülök, hogy láthatom, — szólt a miniszterhez keresetlen, bájos közvetlenséggel és hellyel kinálta meg öreg vendégét.

— Segitsen rajtam, — folytatta mosolygó arccal, bár közel volt a siráshoz — rajtam, szegény német nőn; aki még nagyon hiányosan ismerem a francia nyelv gazdag szókincsét.

— Felséged nagyon igazságtalan saját maga iránt, — válaszolt a gáláns Talleyrand.

— Mondja, herceg, mint jelent az a szó: »ganache«?

Talleyrand, ki már megtudta volt, hogy a császár Bécsből nagyon kellemetlen hireket kapott s jól ismerte Napoleon heves és kiméletlen természetét, csakhamar felfogta a helyzetet. Itt óvatosságra van szükség — gondolta magában — no meg egy kis diplomatikus hazugságra. Okvetlenül szükséges, hogy a császárné az ominózus szó igazi értelme fölött legalább egyelőre csalódásban éljen. Ehhez az elhatározásához hiven, tehát megkezdte a magyarázatot:

— Ganache, felséges asszonyom, az egy kitüntető szó. Ezzel a szóval Franciaországban a kiváló eszü,

nagyérdemü államférfiakat, hirneves diplomatákat szokták kitüntetni.

— Igazán? — felelte kissé csodálkozva a császárné. — És ön, herceg egészen biztos benne, hogy nem csalódik?

— Tökéletesen biztos, — hangzott a válasz.

Néhány nap mulva ünnepi fogadtatás volt az udvarnál. A császár ez alkalommal bemutatta ifju nejének az idegen hatalmak képviselőit, a nagyköveteket, marsallokat, szenátorokat és több udvari embert. Mária Lujza, ki élénk eszü volt, nagyon válogatta a szavait. Mindenkinek valami kellemes, vagy hizelgő dolgot tudott mondani, ugyhogy általános elragadtatást keltett.

Amikor a bemutatás rendjén Cambacérès hercegre, a császárság nagykancellárjára került a sor, Mária Lujza kitüntetésképpen egy lépést eléje ment és kedves mosollyal mondta:

— Ah, ön az uram? Gratulálok magamnak, hogy önt, akit már régen hirből ismerem, most személyesen üdvözölhetem. Tudom, hogy ön a legnagyobb »ganache« egész Európában.

Általános konsternáció. Napoleon azt hitte, hogy Mária Lujza hirtelen megőrült. Talleyrand, ki a császár közelében állott, zsebkendőjét félig a szájába tömte, hogy valahogy elfojtsa a nevetését. A teljesen megzavarodott kancellár gyorsan eltünt az udvaroncok sokaságában, ahol nem egy gunyos pillantás irányult feléje.

A szertartás után Napoleon tüstént felkereste nejét és meglehetően hevesen magyarázatot kért a »ganache-esetre« vonatkozóan. De Talleyrand már ott volt és a siró Mária Lujza helyett ő szolgált felvilágositással.

A császár nevetett, a császárné is nevetett a könnyei között és végre — a kitüntetett kancellár is nevetett.

Imre Andor képkiállitása

Imre Andor képkiállitását nézve lehetetlen volt meg nem látni egyikmásik rajzában az orvost. Valahogy mintha csak félig nézne a müvész szemével és félig az orvoséval. És a két meglátás összepárositása egész sajátos, egészen egyéni visszatükröződést mutat. Hogy rajzaiban, amelyek az expresszionizmusban gyökereznek, kétségtelen müvészet nyilvánul meg, az elvitathatatlan, sőt annál értékesebb, mert abszolut egyéni tehetségre vallanak. Imre Andor és az Imre Andorok effajta művészetét nem tanitják az iskolákban, az ilyen művészet, az ilyen durvá vonaluságában is művészi elgondolások csak egy művész lelkének elgondolásaiból születhetnek meg. Lehet, hogy Imre Andornak igaza, amikor az emberi alakokat olyan torznak látja, lehet, hogy neki van igaza, amikor egy-egy lehelletszerü finom vonással akarja visszaadni az emberi karaktert és lehet, hogy majdan még tanitani is fogják az iskolákban ezt a modern művészetet, vagy mondjuk ugy: a jelenkor képzőmüvészetének forradalmasitó irányát talán még tanulmányozni fogják még akkor is, ha nem volna maradandó, de tény az, hogy ma ujszerü és van benne valami, ami leköti a figyelmet és érdeklődést.

Egyébként Imre Andor sajátos művészetét igazolni látszik az, hogy a kiállitott képeinek nagyrészét megvették és a művész számára ez mutatja művészete értékelésének fokmérőjét.

A nemzeti parasztpárt ugylátszik nem két pártra, hanem két — Patriára szakadt!

Csititgatom . . .

I.

Csititgatom a szivemet.
Csititgatom szép szóval, hogy
Ne fájjon . . .
Vágy-galambom fogva tartom.
Álombéli Kedvesemhez,
Ne szálljon . . .
Rózsabimbós nótatámat,
Ne hervassza el a bánat.
Ne öntözzem könnyzáporral,
Valamennyi virágom . . .

II.

De nem tudok Nálad szebbet,
Nálad jobbat, — kedvesebbet
Keresni . . .
Parancsszóra nem tudnálak,
Más kedvéért sem tudnálak,
Feledni . . .
Soha ilyen rajongással,
Mondhatatlan sóvárgással,
Nem tudom én, nem fogom én,
A más szivét, — szeretni! . . .

Siratő

Halott vagyok, — eltemettek,
Még mielőtt éltem volna . . .
Se virágot, se könnycseppet,
Nem ejtettek koporsómra . . .

Májusi szél, — a szivemet,
Szerelemre nem csókolja . . .
Mintha mindig jeges — komoly
Csend borult vón homlokomra . . .

Eltemetett, — elfeledett
Halott vagyok réges-régen . . .
Vagy tán' nem is én haltam meg,
Csak reményem . . . üdvösségem . . .

Madárdal

Nem megyek, — nem szállok,
Idegenbe.
Ezerszer jobb nékem,
A szivedbe.'

Nem tudná, senki más,
Ilyen lágyan,
Csókkal babusgatni,
Könnyes vágyam.

Gyémántos kalittal.
Csalogatnak . . .
Nem hiszek, igézö,
Szép szavaknak . . .

Nem szállok kedvükért,
Idegenbe! . .
Jó nékem, — jobb nékem,
A szivedbe.'

SZEMLE A HÉTRŐL

A kaszárnyabérek bonjai

Évek hosszu sora után végre Oradea városának sikerült megkapnia az államtól a hátralékos kaszárnyabéreket. Igaz, hogy bonokban kapta meg, de az is valami, amikor néhány millió lejről van szó. A bonokat aztán pénzzé kellett tennie a város vezetőségének és az ideiglenes tanács — amint ezt a napilapok megirták — elhatározta, hogy az akkori napi kurzuson 35 százalékkal értékesiti, miután az ideiglenes tanácshoz beérkezett jelentés és referátum azt közölte, hogy egy pénzes társaság hajlandó ezen a napi árfolyamon átvenni az egész bonkészletet. A tanács igy határozott és a bonokat azonnal el is adták 35 lejes árfolyamon.

Másnap a bonok ára 42 lej volt. Nem érdekes?

Valaki, vagy valakik nagyon jól kerestek rajta . . .

De miért nem keresett a város?

Prodán Theodor dr.

városi főügyész nyugdijaztatását akarja kérni

Oradea városnak egy évtized óta főügyésze dr. *Prodán* Theodor, aki tisztét közmegelégedésre tölti be. Sajnálattal értesülünk most arról, hogy Prodán Theodor a közelben nyugdijaztatását fogja kérni és végleg visszavonul a városházi élettől. Prodán Theodor elhatározása, értesülésünk szerint, szoros összefüggésben van a királyi dekrétummal kinevezett *Faur* Emil főmérnök esetével, akit tudvalevően a város ideiglenes tanácsa a jogügyi osztály véleménye alapján máról-holnapra menesztett állásából, de akinek menesztését a timisoarai reviziós bizottság nem hagyta jóvá.

A fajtalankodás,

mint fajnemesitési privilégium

Mi tiszteljük minden nemzet öntudatát és megértjük, ha egy nemzet saját történelmi kulturájában kivánja felnevelni fiait, sőt nemcsak megértjük, hanem az illető nemzet elvitathatatlan jogának és kötelességének ismerjük el. Éppen ezért még imponáló is az a fajelméleten nyugvó német nemzeti szociálista alapelv, amely különbséget tesz árja és nem árja között és amelylyel csak az árjaszármazást ismeri el létjogosultnak. A német nemzeti szocializmus tudvalevően a házasságkötésekre is kimondta a numerus nullust, megokolván ezt azzal, hogy a germán faj tisztaságát csak ugy tudja megőrizni, ha nem keveredik más fajjal.

Ismételjük, van valami imponáló ebben a fajelméletben, csakhogy egy kis baj van vele a gyakorlatban. Szinte érthetetlen ez a felfogás, mert orvosilag is régen beigazolt tény, hogy minél távolabbi vérkeveredés történik a házaséletben, annál egészségesebb és szellemileg fejlettebb gyermekek születnek abból. A fajnemesitésnek ezt az elvét régen vallják már és megszámlálhatatlan ama gazdagok száma, akik rengeteg anyagi áldozatot képesek hozni a családi fajnemesitésért. Az uj német uralom sutba dobja a természetnek ezt az igazságos törvényét és meghozta a maga fajnemesitési privilégiumát. A kérdés most már csak az, hogy a természet törvényét, vagy pedig a német nemzeti szocialista fajelméletet fogja-e igazolni a jövő. A jelenről egyelőre nem beszélhetünk. A multról ellenben igen. A német tiszta-fajiság dicsőségére ugyancsak sötét árnyékot vet a mult, a Moltkék, Eulenburgok és a többiek, sőt a legujabb, német nemzeti szocialista hős és Hitler által kivégeztetett Röhm ismert esete, akik minden kétséget kizáróan tisztavérü németek voltak, de akiknek köztudomásu fajtalankodása aligha képes igazolni a nemzeti szocialista fajelmélet igazságát. A fajtalankodás tudvalevően szellemi és organizációs degeneráltság következménye és ha a német nemzeti szocialista fajelmélet ennek ellenére abban látja a nemzeti faji tisztaság elérését, hogy más fajt kizár a maga köréből, ám tegye, meglátjuk, vagy legalább is a jövő nemzedék meg fogja látni, hogy mit termel ki ez a fajnemesitési privilégium.

Amerikai rendszerü **Fogászati rendelő**

Str. Dr Aurel Lazar (v. Nagy Sándor-u.) 4. I. emelet

Modern, fájdalommentes, speciális szakszerü kezelések. — Tökéletes szájpadlás nélküli fogsorok. — Hidak, koronák a legelsőbbrendü kivitelben.

Huzás injekcióval érzéstelenitve 60 leitől

FOG Tömések **50** leitől
Sárga és fehér **koronák** **100** Leitől **200** „
Müfogak **100** leitől
Fogak tisztitása és fehéritése.

Rekompenzációs megállapodások. — Rendelés délelőtt 9—1-ig, délután 2—6-ig. Vasárnap és ünnepnapokon délelőtt 9—1-ig.

Értesités!

Tisztelettel értesitjük a nagyérdemü közönséget, hogy a Rimanóczy fürdő és szálloda bérletét átvettük és annak teljes rendbehozását megkezdtük.

Ugy a gőz, mint a kádfürdő javitási munkálatai annyira előrehaladtak, hogy a közönség jó kiszolgálása és kényelme biztositva van.

Célunk a fürdőt és szállodát ismételten nagyvárosi nivóra emelni és reméljük, hogy ez rövid időn belül sikerülni fog.

Ezzel egyidejüleg tudatjuk, hogy a fürdő-jegyeket, a masszirozást és a pedikürt az alábbbi mérsékelt árakban állapitottuk meg:

I. férfi és női gőzfürdő 25 lei. (Katonatisztek, köztisztviselők, állami autonom intézményeknél levők (Cfr., Ptt.) Városi vasut, Villamos-mü, nyugdijasok, valamint nejei, a hadsereg és a csendőrség tagjai, diákok, főiskolai hallgatók igazolványuk felmutatása ellenében a gőzfürdőben 18 leies kedvezményes jegy váltására jogosultak.

II. Kádfürdő (lepedő és törülközö használattal) I. oszt. 35 lei. II. oszt. 30 lei.

III. Masszirozás 7 lei, pedikür 7 lei.

A közönség szives jóindulatát és pártfogását kérve maradunk tisztelettel:

BICA-család,
mint a Rimanóczy uj bérlői

Egy földesur ott találja Kohnt a saját kölön fürdőjében. Irtó dühös lett és megparancsolta Kohnnak, hogy feküdjék a padlóra és ott usszék.

A begyuladt zsidó mit tehetett egyebet, lefeküdt a padlóra és ott vagy egy óra hosszáig uszótempókat csinált. Mikor pedig megengedték neki, hogy felkeljen, felállt es rettenetesen el kezdett nevetni.

— Mit röhögsz, — kérdezte a földesur — hát olyan jó volt ezt csinálni?

— Csinálni nem volt jó, — felelte a zsidó a hasát tartva a kacagástól — de arra gondolok, milyen mázlim van, hogy nem tetszett azt is kivánni tőlem, hogy a viz alá bujjak.

Gyapjufonal minden szinben

legszebb szőnyegek, állandó tanitás

Schulhof Emilnénél, „Orient"

Oradea, Str. Ep. Clorogariu 14.

NEVETŐ VASÁRNAPI LAPOK

Elefánt Jenő rajza

Kohn kissé idősebb korában nősült meg és egy fiatal leányt vett el feleségül. De a boldogsághoz fűzött reményei nem váltak be, mert nem volt gyermeke.

Egy szép napon kapta magát és elment Voronoffhoz, aki késznek nyilatkozott rá, hogy megfiatalítja.

— Na ja, — mondta Kohn — de nix majom, belém egy bika vérét oltsa be.

Voronoff tényleg egy bika vérét oltja be Kohnnak.

Egy év mulva azt kérdezi Voronoff Kohntól:

— Nos, hogy vált be az oltás?

— Nagyszerüen — válaszolt Kohn — szarvam már van.

*

Kohntól információt kérnek egy fiatal emberről Kohn rövid gondolkodás után a következőképpen adja meg a felvilágosítást:

— Abszolut tisztességes, megbizható fiatalember, akiért bátran tüzbetenném a kezemet, csak egy dolgot nem szabad neki elhinni.

— Mi az?

— Ha egyszer azzal fog jönni hozzád, hogy meghalt a város legbutább embere, azt ne hidd el neki.

— Miért?

— Mert ő az.

*

Kohn azt mondja Grünnek:

— Te Grün képzeld ezt az olcsóságot: egy remek nyári tropikál-öltöny, hat selyeming, egy pár sárga félcipő, hat pár selyemzokni, egy panamakalap és három selyemnyakkendő, összesen háromszáz lei.

— Ne beszélj, — lelkendezik Grün — hol lehet ezt kapni?

— Kapni nem lehet, — feleli Kohn — de képzeld ezt az olcsóságot

*

Kohn reflenetesen köhögött és elment az orvoshoz, aki megvizsgálta és igy szólt:

— Magának nem szabad az utcára menni, nem szabad dohányozni, nem szabad inni és jóleg nem szabad udvarolni.

Kohn kétségbeesett arcot vág és igy szól:

— Kedves Doktor ur, hát köhögni szabad?

Kohnnak nagyon reszket a keze, elmegy az orvoshoz. Az orvos megvizsgálja és igy szól:

— Maga barátom, nagyon sok sört iszik.

— Nem mondhatnám, — mondja Kohn — az ebédhez megiszom két pohárral és a vacsorához megiszom két pohárral.

— Na, ez nem sok. De bort is iszik.

— Nem sokat. Délelőtt megiszom egy üveggel és délután megiszom egy üveggel.

— Na, de pezsgőt is iszik.

— Hát igen. Esténként megiszom öthat üveg pezsgőt.

— Na látja, — mondja az orvos — ettől reszket a keze.

— Hálistennek, hogy ezt mondja, doktor ur.

— Miért hálistenek?

— Mert én már azt hittem, doktor ur, hogy attól az üveg konyaktól reszket, amit elalvás előtt az ágyban megiszom.

*

Ifjabb Kohn és ifjabb Grün a korzón sétálnak. Egyik szép nő a másik után megy el melletük és Kohn mindig megkérdi:

— Te Grün kellene ez a nő neked?

— Nem.

Megint jön egy szép nő

— Te, Grün, kellene ez a szép nő neked?

— Nem.

Mikor Grünnek már a huszadik nő sem kell, azt mondja Kohn:

— Tudom én már, ki kellene neked!

— Na ki!

— Marlene Dietrich.

— Az látod, igen,

— Na ja, — mondja Kohn — csakhogy egy kis baj van.

— És pedig?

— Marlene Dietrich direkt egy titkárt tart, aki fütyül rád.

*

A tanitó tisztességről magyaráz az iskolában.

— Ha például én tartozom valakinek, a tisztesség ugy kivánja, hogy azt megadjam — fejezi be magyarázatát. Majd a gyerekekhez fordul:

— Megértettétek?

— Igen — zugják kórusban a gyerekek.

A tanitó Móricskára mutat:

— No, akkor mondd meg nekem, fiam, mit csinál a te papád, ha egy hitelezője azt irja neki, hogy fizessen?

— Összetépi a levelet és azt mondja: dögölj meg.

WALDNER LAURA: AZ ARCKÉP

(Költemény)

E folyóirat hasábjain nem először találkozunk *Waldner Laura* nevével. Nemrégiben irtunk novellás könyvéről és megirtuk, hogy avatott tollu irónő, akinek sok szép sikere lesz még az irodalomban. Waldner Laura, most verses könyvvel lepett meg bennünket. Egyetlen egy vers az egész könyv. Az elvesztett édes anyáról szól az ének, de oly szépen, hogy aki ezt a költeményt egyszer elolvasta, végigolvasva annyi szépséget talál benne, hogy akár még kétszer is elolvassa és minél többször olvassa, annál több szépséget, annál melegebb érzéseket, a tiszta szeretet valóságos kincses bányáját fedezheti fel benne.

Waldner Laura ez uj könyve kisebb verstechnikai hibáktól eltekintve, nagyon szép költemény. A gyermeki szeretet valóságos apoteozisa, éposza, himnusza. Aki igy tud irni, annak szive telve szebbnél szebb érzésekkel és megérdemli, hogy irásait mindenki szivébe zárja.

A költemény kezdő és végső sorait ideiktatjuk. Igy kezdi:

A szintelen szürke nap lezárva
Félébren, félszenderrel az ágyba'
Bucsupillantásom, mint rendesen,
Anyám, az arcképednek szentelem.

— — — — — — — — —

És igy végzi:

Hintsünk virágot a sirhalmára.
Nem kell harmat, könnyzápor hull rája.

— — — — — — — — —

De mi ez? Egek! mozdul a kezed
Nem, nem tévedek, rebben a szemed
S türelmetlen egy pontra integet
Odanézek. Isten! ágyam mellett
Mosolygó arccal ott állasz anyám
Érzem tested melegét, illatát.
Sikoltva összeborulok veled
Egymást csókoljuk forrón, de mellem
Áthasitja rettentő félelem
Mi lesz, ha ismét elvesziielek?
Anyám! kétszer kibirni nem lehet.
Ha ujra elmégy, én veled megyek!
S hallom édes hangod. Szólsz! gyermeNe félj, itt vagyok mindig veletek, [kem
Vérem benne pezseg véretekben,
Szivem tovább dobog szivetekben,
Őszi szélben, tavasz-fuvallatban
Én benne élek virágban, dalban.

— — — — — — — — —

Tagjaim zsibbadtak, a fejem fáj,
Arcom nedves, könnyázott a párnám.
Felnyitom szemem, az ablakredőn
A rózsaszinü friss hajnal betör,
Aranysugara a falra kuszott,
Körülcsókol és dicsfénybe burkol,
Glóriádon tündöklik a napfény
S édes mosollyal néz rám a arckép.

BETTY COMPSON

A legsiralmasabb „márciusi költözködés“ humora

Soha szomorubb látvány, mint ez a *„márciusi költözködés“*. Költözködni májusban sem szivesen költözködik az ember, de igy márciusban, különösen, hogy a butorokat nem maga a tulajdonos, hanem a végrehajtó szállitja el, hát senkinek se kivánja se teste, se lelke. De mit lehet tenni! Az állam végrehajtó hatalom, követelését, — akár tetszik valakinek, akár nem — ha akarja, irgalmatlanul behajtja. Mostanában pedig ugyancsak él az állam ezzel az irgalmatlansággal. Pedig egészen bizonyos, hogy mindenki szivesen fizetné adóját végrehajtó nélkül is, csak volna miből, senki se tartozik szivesen, de hát, ha nincs jövedelem, nincs pénz, nincs üzlet, nincs kereset, nincs munka, hát . . . hát miből?

Az államhatalom végrehajtó közegei azonban nem igen kérdezik ezt, ők csak ekzekválnak, viszik a butort, vagy bármily ingóságot, ami szemük elé akad, ha az adó-adósnak pénze nincs és nem tud fizetni.

Természetes, hogy ez a müvelet mindenütt drámai jeleneteket provokál. Mindenki sajnálja a maga rongyait, butorait, még ha oly kopottak is, mindenki sir kenyérkereső szerszáma után, mert ha azt elviszik, még kevésbé tud adót fizetni és még kevésbé tud száraz kenyeret adni éhes gyermekének. Érthető hát, ha könny és sirás fakad az eddig példátlanul álló »márciusi költözködés« nyomán . . .

Csak egyetlen esetet tudunk, amikor a drámai jelenetek helyett a humor derüjébe fult a drákói szigoruságu adóvégrehajtás. Igaz, hogy ezzel aligha van a dolog befejezve, de az eset egészen jóizü és alkalmas arra, hogy az emberek ne fogják fel a végrehajtást és ingóságaiknak elhurcolását oly tragikusan.

Oradeán több irógépüzlet van. Nyilt helyiséggel is, meg zárt helyiséggel is. Ezeknek egyikében történt meg, hogy a mult héten beállitottak oda a végrehajtók, megfelelő asszisztenciával, amelynek diszkisérete egy nagy stráfszekér volt és miután az üzlet tulajdonosa nem volt abban a kellemes helyzetben, hogy állitólagos adóhátralékát abban a szent pillanatban kiegyenliteni tudja, a végrehajtók — amint ez ilyen esetben szokásos — körülnéztek és kimondták a szentenciát:

— Ezt a két kis irógépet elvisszük.

— Ne vigyék el — kérlelte a végrehajtókat a tulajdonos — azért ma érte jönnek, kifizetik és akkor fogok tudni fizetni.

Hosszabb rábeszélés után a végrehajtók beleegyeztek, hogy nem azt a két kis gépet viszik el, hanem ott van két másik, valamivel használtabb, de jóval nagyobb irógép és azt pakkoltatják fel a társzekérre.

A tulajdonosnak nem volt mit tennie. Lemondóan szólt:

— Jobb szeretném, ha azokat se vinnék el. De ha nincs irgalom, mit tehetek!?

A végrehajtók már intettek is a két munkásnak és a két irógép a következő percben már a társzekéren volt.

A végrehajtók, otthagyták a szabályszerü irást az üzletben és udvarias köszönések közben távoztak.

Az irógépüzlet tulajdonosa pedig magában maradva, igy sóhajtozott:

— Mit fog most szólni a pénzügyigazgató? *Elvitték tőlem adóba a pénzügyigazgatóság két irógépét,* ami javitani volt nálam. Most, hogy fogom megreperálni?!

ő. b.

Rovatvezető:
Dr FLEISCHER BÉLA

A legfrissebb Culberston ujitások

A Bub és 10 esekből alakuló $^1/_3$ trikkek ezentul nem számithatók honörütésként. Tehát ezentul Király Dáma 10 vagy Ász Bub nem 1 $^1/_3$ de csupán 1 honörütést jelentenek.

Az inditáshoz ezentul szabály szerint 3 honörütés a minimum s nem ugy, mint eddig $2^1/_2$. Gyengébb lappal csak kivételesen — jó konstelláció és megfelelő plusztérok (kisebb figurák) esetén szabad inditani.

Az inditó partnerének uj szinválasza az inditót feltétlenül arra kötelezi, hogy még egy menetben nyitva tartsa a licitet.

Az egytrikkes szininditásra a partner 2 szanadus válasza éppugy »forsz«, mint az inditott szinben adott ugrásos válasz.

Az inditó partnere eddig általában csak akkor szólalhatott meg, ha lapjában legalább másfél honörütés volt. Ezzel szemben az ujitás az, hogy a partner már egy honörütéssel is szólaljon meg, ha lapjában egy szingl is van, — másfél honörütéssel, ha legrövidebb szine dubl.

Bellben a gyenge és veszélyes szanzadu inditás helyett leárnyékolt szininditás volt eddig is az ajánlott teoria. Az igy szükségből bemondható szininditáshoz legalább egy négyes hosszuságu olyan szin szükséges, amelynek élén legalább a Dáma és Bub áll.

Posztó és textil gyári lerakatunkban **kicsinyben is olcsó gyári árban árusitunk**
prima minőségü női és férfi
szöveteket
BERGER SIMON ÉS Társa Piața Mihai Viteazul sarok
Saját készitmény!! Olcsó árak
FÉRFI ÉS NŐI KONFEKCIÓ OSZTÁLY, SAS PASSAGE
Szolid kiszolgálás!! Olcsó árak!

A JAPPORT-BAN

Piri: *Mi ujság Tibi?*

Tibi: *Nagy ujság van.*

Piri: *No mi az? Megszünnek talán a drákói szigoruságu adóvégrehajtások?*

Tibi: *Bizonyosan megszünnek azok is, de ez egészen más.*

Piri: *Kivánesivá tesz.*

Tibi: *Jönnek a japán dömpingáruk Oradeara . . .*

Piri: *No ne mondja!*

Tibi: *De mondom, finom női harisnyák, szövetek, autók, — Békéscsabán termett valódi japán rizs stb. stb.*

Piri: *Mit beszél össze?*

Tibi: *Komolyan. Ha mondom, vagy legalább is a felvetett eszme komoly.*

Piri: *Hogy-hogy?*

Tibi: *Hát ugy, hogy közös ismerösünk, a Doktor, a klubok ismert szenvedélyes táncosa és hálaszó, néhány nappal ezelött leutazott Bucurestibe. Ott megszállt egy elökelö hotelben és megérkezése uláni reggelen szállodai szobájából telefonon felszólitotta a japán követséget: „Halló! — ki beszél?" — kérdezték töle. A Doktor bemondta a japán követ titkárának az ö jóhangzásu magyar nevét, hozzátevén, hogy ö az oradeai irodájának titkára és rendkivül nagy horderejü közgazdasági kérdésben óhajtaná, ha a nagykövet az ö fönökét kihallgatáson fogadná. — A japán nagykövet titkára minden bizonnyal igen udvarias ember és közölte a Doktorral, hogy bejelenti a fönökét a nagykövetnél, aki bizonyosau fogadni fogja audiencián. — A Doktor erre glancparádéba vágta magát és mint önmagának fönöke megjelent a japán követségen, ahol a nagykövet valóban fogadta. Ugy tudjuk, hogy a Doktor elöterjesztést tett a japán nagykövetnek japán dömpingáruknak Romániába való behozatalára, ami annyira meghatotta a hazája sorsáért aggodó japán nagykövetet, hogy egyrészt — hir szerint — kijelentette, hogy Japán valamennyi, exportra alkalmas termékét behozatja Romániába, másrészt pedig, mivel ugy látszik, Románia nagyon jó felvevö piaca lesz a japán áruknak és mivel a japán ipar fellendülése kétségkivül a Doktor ötletének lesz köszönhetö, elöterjesztést fog tenni a mikádonak, hogy öt, már, mint a Doktort, a japán Tajfun-rend érdemkeresztjével tüntesse ki. Most aztán várhatjuk a japán dömpingárucikkeket.*

Piri: *Jó vicc. Maga, ha megnösül majd kap belöle egy pár, kézzel himzett papucsot. Egyébként pedig azt hinném, már árulják is ezeket a japán dömpingcikkeket is, a ronthatatlan tollhegyeket, töltötollakat és Penkala ceruzákat, darabonként 20 lejes árban.*

Tibi: *No lám. Ugye, hogy meg van az eredménye.*

Piri: *Nem tudtam, hogy ez a Doktor müve volt.*

CSERMELY GYULA
szenzációs regénye:

Ami két Miatyánk között van

A szerelem harca a hittel, a multtól való elszakadás lelki válsága és a kitüzött célért való heroikus küzdelem éposza.

Regény két részben.

I.: rész. ELSZAKADÁS A MULTTÓL karton kötésben P 2.—
II rész: KÜZDELEM A CÉLÉRT . . karton kötésben P 2.—
Az egyes részletek külön is kaphatók.
Mindkét rész egész vászonkötésben egybekötve P 4.80—

Elefánt Jenő rajza

GYERMEKÉLET

Mi a legjobb.

Ötvös Mártának, a legfiatalabb irótársának
irta: **CSERMELY GYULA**

Pali, Peti, Misi, Dani,
Öklömnyi négy gyermek.
Uzsonnáznak, csemegéznek,
Aztán csevegnek.
Csicseregnek, mint madárkák
A virágos ágon . .
Találgatják, mi a legjobb
Ezen a világon.

Dióbéles aszalt szilva:
A kis Pali véli;
Torkos Peti mást mond, ő a
Marcipánt dicséri.
Misi csak a török mézet:
— Nincsen annak párja . . ,
Dani meg a legjobbnak a
Datolyát találja.

Velük van egy szép kis lányka,
Az okos kis Márta.
Hogy a fiuk befejezzék,
Csöndesen megvárta.
Aztán ő is véleményt mond:
— Eszetecskék tokja . . .
A legjobb a nagy világon:
Anyukámnak csókja.

— Igaza van Mártukának:
A fiuk kiáltják
S mint a szélvé-z szaladnak, mert
Anyjukat meglátják
Körülrajzzák hizelkedve;
— Sok-sok csókot kérünk . . .
Jó anyácskánk csókja a mi
Igaz édességünk!

MAGYAR JULIA

És elindult könnyező szemmel . . .

Amikor először csókolták meg, a szerelem viharzó ereje kábitotta le, mint ahogy májusi virágok nehéz illatától is megszédülünk. Nézett az arcba, amely fölé hajolt és nem a Férfi győzedelmeskedett rajta, hanem az Erő, amelynek a lelke hódolt be, mint a viharnak a virág . . . Lengett, simult, hajladozott de kitépni, magával sodorni nem tudta semmi áram. El is hagyták mind és ő hagyta menni, soha nem hivott vissza senkit. A lelke nem keresett társat és magányos, csendes, hideg élete örök varázzsal vette körül.

Az ő évszaka volt. Tavasz, május, vasárnap délelőtt . . .

A természet pazar pompát üzött a földdel. Fény, sugár, szin, hang, illat, mámoros kaoszban tobzódott. Kinyujtotta kezét valaki felé:

Te velem jössz és megtanitsz arra, amit már olyan sokszor hallottam: mi az, »szeretni.«

—

Eltelt öt év . . .

—

— Ne hagyj el. Könyörgöm. Megőrülök érted! — kérte a férfi.

— Engedj. Öt évig a tied voltam. Megtanitottál, mi az, szeretni. Láttam az arcodon a gyönyört, hallottam a hangod remegni és elomoltál erőtlen kéjjel. Te nem tudtad, hogy figyelem a csodát, amit a szerelem tett a lelkeddel, hogy sugároztál minden póruson, mintha szent tüzek lángja égne benned. Én megtanultam látni mi az: Szeretni . . . Most érzem én is . . . Engedj . . . Ha felém jön »Ő« — remegni kezdek és az arcomra ráömlik a sugárzó pir, ahogy a Te arcodon láttam. A szememen forró fátyolt érzek és tudom, hogy sugara szivárványos, mint a Tiéd volt . . . Átölel — a karom kitárom és csak gyöngéd simogatással érinti a kezem. Szeretsz? — kérdezi. Szeretlek. A hangomban lágy, elhalkult rezgések vibrálnak: igy mondtad Te is . . . A csókunk a legszebb zene és most már tudom a Te lelked is igy muzsikált, ha megcsókoltalak . . . engedj . . . szeretem őt . . . Te tanitottál meg szeretni . . .

— Velem mi lesz? — zokogott fel a férfi.

A lány visszafordult. Sejtések kapták meg a lelkét és látta magát is ezzel a mozdulattal majd felzokogni. Mintha a Végzettől kérdezte volna:

— Itt maradjak . . .?

A férfi nem válaszolt.

— Vissza fogok jönni, — folytatta halkan, alázatosan — és . . . és bocsásd meg nekem a boldogságot majd akkor . . .

És elindult könnyező szemmel a boldogság felé.

Német nyelvkurzus

Vezeti: **Stepunek Rudolf** tanár

TIZENKETTEDIK LECKE:

Számnév. A számnévről tudnunk kell, hogy van *határozott* és *határozatlan* számnév. De mielőtt annak behatóbb ismertetésbe bocsátkoznánk, tanuljuk meg előbb a mindennapi életben előforduló *számokat*, illetve azok német elnevezését, helyes leirását és kiejtését és pedig:

1 = *eins* (kiejtése: ájnsz, röv. *á*-val) = egy;
2 = *zwei* („ cváj, rendes *á*-val) = kettő;
3 = *drei* („ dráj, rendes *á*-val) = három;
4 = *vier* („ fír, hosszú *í*-vel) = négy;
5 = *fünf* („ fünf, röv. *ü*-vel) = öt;
6 = *sechs* („ zéksz, röv. *é*-vel = hat;
7 = *sieben* („ zíbén, hosszú *í*-vel, röv. *é*-vel) = hét;
8 = *acht* („ áhht, röv. *á*-val) = nyolc;
9 = *neun* („ najn, röv. *a* val, mint a magyar *„vaj"* szóban) = kilenc;
10 = *zehn* (kiejt.: cén, nyujtott *é*-vel) = tiz;
11 = *elf* („ élf, röv. *é*-vel) = tizenegy;
12 = *zwölf* („ cvölf, röv. *ö* vel) = tizenkettő;
13 = *dreizehn* (kiejt.: drájcén, rendes *á*, röv. *é*) = tizenhárom;
14 = *vierzehn* („ fircén, rendes *i*, röv. *é*) = tizennégy;
15 = *fünfzehn* („ fünfzéhn, röv. *ü*, röv. *é*) = tizenöt;
16 = *sechzehn* („ zéhhcén, mindkét *é* röv.) = tizenhat;
17 = *siebzehn* („ zíbcén, röv. *i*, röv. *é*) = tizenhét;
18 = *achtzehn* („ áhhtcén, röv. *á*, röv. *é*) = tizennyolc;
19 = *neunzehn* („ najncén, röv. *a*, röv. *é*) = tizenkilenc;
20 = *zwanzig* („ cváncig, röv. *á*, röv. *i*) = húsz;
21 = *einundzwanzig* (kiejt.: ájnundcváncig) = egy és húsz, vagyis: *huszonegy*;
22 = *zweiundzwanzig* (kiejt.: cvájundcváncig) = kettő és húsz, vagyis: *huszonkettő*;
23 = *dreiundzwanzig* (kiejt.: drájundcváncig) = három és húsz, vagyis: *huszonhárom*;
24 = *vierundzwanzig* (kiejtése: fírundcváncig) = négy és hùsz, vagyis: *huszonnégy*;
25 = *fünfunzwanzig* (kiejtése: fünfundcváncig) = öt meg húsz, vagyis: *huszonöt* és igy tovább 29-ig;
30 = *dreissig* (kiejtése: drájszig, röv. *á*, röv. *i*) = harminc;
31 = *einunddreissig* (kiejt.: ájnunddrájszig) = egy meg harminc, vagyis: *harmincegy*;
40 = *vierzig* (kiejt.: fircig, hosszú *í* és röv. *i*) = negyven és igy tovább 49-ig, mint a húsznál és harmincnál;
50 = *fünfzig* (kiejt.: fünfcig) = ötven;
60 = *sechzig* (kiejt.: zéhhcig, röv. *é*, röv. *i*) = hatvan;
70 = *siebzig* (kiejt.: zíbcig, hosszú *í* és röv. *i*) = hetven;
80 = *achtzig* (kiejtése: áhhtcig, röv. *á*, röv. *i*) = nyolcvan, (beszédben a *t* nem hallatszik);
90 = *neunzig* (kiejt.: najncig) = kilencven és igy tovább 99-ig mint a többi tizeseknél;
100 = *hundert* (kiejt.: hundert, röv. *u*-val) = száz.

A taxák nehezitik meg a sportegyesületek müködését

A boldog néző csak azt tudja, hogy magasak a mérkőzések helyárai. Mérgelődik azon, hogy egy állóhelyért 25 leit, egy korzójegyért 35 leit, tribünért 45 leit, stb. kell adnia. Azt hiszi, hogy mindez a rendező egyesületek kapzsiságáért van. Sokat akarnak keresni.

A valóságban nem ez a helyzet.

A mérkőzések bruttó bevételének körülbelül 38 százaléka megy le taxák cimén. Tehát egy 40 leiès jegy árából majdnem 15 lei. — 2 lei repülőbélyegre, 2 lei olimpiai adóra, 2 lei nemzeti bajnoki alapra, 50 bani a Ligának, 50 bani a Federációnak. 4 lei mint 10% pályabér, 2 lei mint pályabér, külön, 2 lei mint 5% Districtnek és Ligának, vagyis összesen 15 Lei, ami megfelel 37'5 %-nak.

Ezenkivül pl. a következő kiadásai vannak a rendező egyesületeknek: Plakát, adóval 500 lei, jegycsinálttatás 300 lei, biródij (pl. vasárnap a volt Nac—Crişana mérkőzésen) 4500 lei, rendőrségi dij 300 lei, mentők dija 150 lei, határbiróknak 100 lei, rendezőknek 400 lei, pénztárnokoknak 300 lei, vegyes kiadásokra mérkőzéssel kapcsolatosan 500 lei, összesen 7000 Lei. Ez egy nagy bevételt; mondjuk 50.000 leit véve alapul 14%. A fent kimutatott taxákkal együtt 51'5%.

50.000 lei bruttó bevételt számitva, nyersen kb. 23.000 lei haszon mutatkoznék . . . ha nem kellene a vendégcsapatnak egy banit sem fizetni. De ha 50.000 lei bevételt akar produkálni pl. a NAC, akkor legalább a bucureşti Vénust kell lehoznia, melynek a Nemzeti Bajnoki szabályzat előirásai szerint a következő összeget kell megtéritenie az 50.000 lejből:

50.000 lei bevételből levonásba jön: a taxák 20%-a kb. 10.000 lei, rendezési költség cimén 5000 lei, 15.000 lei összesen; vagyis 35.000 lei marad az elszámolási alap. Ebből kap 20.000 leit a vendégcsapat, tehát maradna a rendezőnek 15.000 lei. Ebből viszont ki kell fizetni a fentebb már emlitett biródijat, pályabért, stb. költségeket, melyeket a rendelkezésre maradt 5000 leiből kellene kifizetnie, de miután ezek a rendezési költségek: pályabér kb. 8000 lei, biró kb. 4500 lei, apróbb rendezési kiadások 2500 lei, összesen 15.000 leit tesz ki, az 5000 lei mellett erre ráfizet 10.000 leit, ugy, hogy végeredményben a rendező egyesület, amely keresett ezen a mérkőzésen: A Federációnak cca 5000 leit, Districtnek, Ligának cca 3000 leit, a repülőalapnak cca 3000 leit, a pályáért cca 8000 leit, a birónak cca 4500 leit, stb. saját maga viselve azt a rizikót, hogy vagy fagy, vagy hőhullám, vagy eső, vagy kánikula elviszi (tönkreteszi) a mérkőzést, keresett összesen *5000, — azaz ötezer leit.*

Mindezt azért tartottuk szükségesnek közölni, hogy a közönség, amikor megváltja a jegyét, s sokalja annak az árát, ne irja ezt a rendező egyesület kapzsiságának terhére, mert, amint fentebb látható; éppen a rendező egyesület az, mely inkasszál, fizet . . . fizet . . . és nem keres. De ez a legjobb eset, mert legtöbbször . . . ráfizet!

Szemle a sporthétről:

Ripensia—Gloria 6:3, Aradon: Nem meglepetés. A favorit biztosan győzött. Az a multé, hogy már egyszer megverte Aradon a Gloria a Ripensiát . . .

România—Kinizsi 3:1, Clujon: Meglepetés. Még akkor is, ha előrelátható volt, hogy a Kinizsi előkelő helyezését annak köszönheti, hogy legtöbb mérkőzést az ősz folyamán odahaza játszotta. Gyönyörü eredménye ez az ifjakkal telitett Romániának.

AMTE—CFR. Bucureştiben: Bravur volt a CFR. megverése. Ha az AMTE ezt a győzelmét tényleg annak köszönheti, hogy Szaniszló irányitja csapatát, ugy a legszebb reményekre jogositott és el fogja kerülni a veszélyes kiesési zónát. De ha csak annak, hogy a CFR egy kissé el volt bizakodva, ugy nagyon kell igyekeznie ennek a szép győzelemnek a dacára is, hogy ki ne essék a Divizióból.

Nac—Crişana 2:1, Oradeán: A helyi derbyt a favorit nyerte. Hogy ez nehezen sikerült, csak a zöld-fehér játékosok nagyfoku idegességének volt tulajdonitható. Igaz, hogy a Crisana is elrontott 2 biztos helyzetet, de ha ezt mérlegeljük a Nac is elrontott idegességében legalább ennyit, ha nem többet. A hegemónia tehát továbbra is rendületlenül a Nac birtokában marad őszig, amikor is ujra összekerül a két riválisok.

A NAC-CRIŞANA mérkőzés legizgalmasabb jelenete

Foto Popper Sport-Nádor

A faluban meghalt egy zsidó. Hitsorsosai nagyon sajnálták és elmentek a csodarabbihoz:

— Oh rabbi, támaszd fel! — könyörögtek neki.

A csodarabbi elment a gyászházhoz. Megnézte a halottat és aztán igy szólt:

— Adjátok egy üveg erös pálinkát.

Hoztak neki. Megivott belöle három pohárral, aztán rászól a halottra, hogy keljen fel. A halott persze meg se moccant.

— Van itthon ennél is erösebb pálinkátok?

— Van.

Elöhozták neki a legerösebb pálinkát, töltött és ivott, aztán rászólt a halottra, hogy keljen fel. A halott persze erre se mozdult.

A csodarabbi meröen nézett egy darabig a halottra, aztán kinyujtotta a karját és igy szólt: Ezt nevezem én halottnak.

A futballista utánpótlás nevelése és a premilitáris kiképzés

Egyik oldalról a legmesszebbmenő terveket dolgozzák ki Bucureştiben az utánpótlás érdekében. Beszélnek arról, hogy az ifjusági futballisták nevelésének ambicionálására ifjusági nemzeti bajnokságot fognak kiirni, kötelezni fogják az összes egyesületeket, hogy foglalkozzanak intenziven az ifjusági csapatokkal, nem affiliálnak uj egyesületet a FRFA kötelékében, ha az affiliálási kérelem beadásával egyidejüleg nem tudja igazolni, hogy megfelelő ifjusági kerettel is rendelkezik, stb. — ugyanakkor pedig a nagyvezérkar által elrendelt premilitáris kiképzés egyenesen lehetetlenné teszi ezeket a terveket.

Ugyanis mindazok a játékosok, akik mint utánpótlás jöhetnek számitásba, minden vasárnap délelőttre ki vannak vezényelve katonai kiképzésre és ezek a játékosok aznap, mint futballisták már nem jöhetnek számitásba . . .

Hogy lehet igy ifjusági gárdát nevelni, s megvetni alapját egy nagyobb vonalu, középeurópai nivón álló román futballsportnak?

Ezen a problémán a Futballfederáció kellene, hogy törje a fejét. Ez a testület az előkelő UFSSR kötelékébe tartozik, amelyet viszont a Testnevelési Törvény hozott létre, tehát minden adottsága meg van ahhoz, hogy ezt az igen fontos problémát megoldja. — Ha pedig nem tudja megoldani, vonja le a konzekvenciákat, mert tehetetlen, miután éppen az ilyen problémák megoldása a hivatása, nem pedig a taxák inkasszálása.

NANCY CARROL

Rádióműsor

Bucureşti

március 17-től március 23-ig.

VASÁRNAP: 11·30 Egyházi beszéd. 12 A Domnica Balassa egyházi énekkar hangversenye. 12·30 Rádiózenekar. 13 Fanica Luca zenekara. A szünetben 13·45 előadások. 18 Marcu-zerekar, délutáni zene, közben 19 H. 20 E. 20·20 Román népzenelemezek. 20·45 Grigorescu Mircea heti szemléje. 21 Szindarab. 22 A rádiózenekar operettestje Barbu Aca és Nasta Minály operai tagokkal. A szünetben 23 Hirek.

HÉTFŐ: 13 Lemezek. 13·45 Előadások hirei, tőzsde, lemezek. 18 Rádiózenekar. 19 H. 19·15 Hindemnit: Fuvósötös. 19·45 Felolvasás. 20·05 Wagner-lemezek. 20·45 E. 21 E. 21·10 Chebap Nadia zongorázik. 21·40 Theodorescu-Prislopeanu Mária énekel. 22 Sport. 22·15 Schrammelnégyes. 23 H. 23·25 Vendéglői zene.

KEDD: 13 Constantinescu-zenekar, román zene. A szünetben 13·45 H. 18 Lemezek. 19. H. Lemezek. 20 E. 20·20 Film- és operettlemezek. 20·45 E. 21·05 Rádiózenekar. 22 E. 22·15 A zene folytatása. 23 H. 23·25 Közvetités a Maxim-Cikcak kabaréból.

SZERDA: 13 Lemezek. 13·45 Előadások hirei, tőzsde, lemezek. 14·15 H. 14·40 lemezek. 19 H. 19·15 Urbach: Griegábránd. Lincke: A kedves ablaka alatt, keringő. Sebek: Olasz szerenád. Bullerian: Két orosz tánc. 19·50 E. 20·10 E. 20·35 Közvetités az operaházból. A szünetben hirek.

CSÜTÖRTÖK: 13 Lemezek. 13·45 Előadások hirei, tőzsde, lemezek. 14·15 H. 14·40 Lemezek. 18 Dinicu Grigorias zenekara. 19 H. 20 E. 20·20 A világ légjobb zenekarainak lemezei. 20·45 Felolvasás. 21 Holnapi műsor. 21·05 Bach-emlékünnep. 22·15 Serbescu Sylvia Bach-müveket zongorázik. 22·45 Rádiózenekar, Radulescu zongora-, Theodorescu hegedü- és Jianu fuvolaművész. 23·15 H. 23·40 Vendéglői zene.

PÉNTEK: 13 Lemezek. 13·45 Előadások hirei, tőzsde, zene. 14·15 H. 14·40 zene lemezeken. 18 Kis rádiózenekar. Szünetben 19 H. 20. E. 20·20 Groner: Szkecs. 20·45 Vrioni Viorica énekel. 20·35 Hangversenyismertetés. 21·15 A filharmonikusok hangversenye az Athenaeumból. A szünetben 22 Ismertetés. 23 H. 23·25 Lemezek.

SZOMBAT: 13 Lemezek. 13·45 Előadások hirei, tőzsde, lemezek. 14·25 H. 14·40 lemezek. 18 Corologos-jazz. 19 H. 19·15 Jazz. 20 E. 20·20 uj lemezek. 20·45 E. 21·05 A Románia énekkar hangversenye. 21·35 Üzenetek. 21·55 Balalajkazene. 22·15 Vendéglői zene. A szünetben 23 Hirek.

Budapest I és II.

VASÁRNAP: 10.15 Hirek 11—11,55-ig Ref. istentiszteletet a Kálvin-téri templomból. Prédikál Ravasz László püspök 12—1.15-ig Egyházi ének és szentbeszéd a Jézus Szive templomból. A szentbeszédet mise után P. Bangha Béla mondja 1.20 Időjelzés, időjárás- és vizállás-jelentés 1.30 Budapesti Hangversenyzenekar. — BP II 1.40—2-ig Mándits szalonzenekar. — 3 Lemezek. — BP II. 3.15—3.35-ig Rácz Béla és cigányzenekara BP II 3.40 „Érdemes-e a mai embernek élni," Huszár Károly (Pufi) csevegése — 4 1. „Az országos mezőgazdasági kiállitás." Rácz Mihály dr gazdasági akadémiai igazgató előadása. 2. „Takarmányozási példák." — BP. II. 4.05—4.40 ig Rácz Béla cigányzenekara, — 4.50 Len Baker jazz-zenekara Közben 5.30 Jókai: „A pesti árviz", „Kárpáthy Zoltán" cimü regényéből felolvassa Gordos Kornélia 6.30 „Öreg emberek" Harsányi Zsolt csevegése — BP. II 6.55 „Öszverháton Brazilia aranyfolyóihoz" Pápai Gyula előadása 7 Ihar Ferenc tárogatózik. Kiséri Bodrics Béla és cigányzenekara. — BP. II 7.30—8.05 ig Sebeők Sári énekel. — 8.10 Sport és ügetőversenyeredmények. 8.20 Vigjáték a Studióban. „A templom egere." Vigjáték három felvonásban irta Fodor László — BP. II. 8.25—9.50-ig Állástalan Zenészek Szimfónikus Zenekara. 10.10 Hirek. 10.30 Nemzeti hangverseny. Közreműködik az Operaház zenekara Berg Otto vezényletével és az Operaház énekkara Roubal Vilmos vezetésével. — BP. II. 10.40—11.30-ig Veres Lajos és cigányzenekara muzsikál, Kalmár Pál énekel. — 12 Ilniczky László jazz-zenekara. Szántó Gyula énekel. 1.05 Hirek.

HÉTFŐ: 7.45 Torna. Utána: Lemezek. 11 Hirek. 11.20 „Elmélkedés a lányok természetéről száz évvel ezelőtt." (Felolv.) 11.45 „Márciusi munkák a virágos kertben" (Felolv.) 12.10 Nemzetközi vizjelzőszolgálat 1 Déli harangszó, időjárásjelentés. 1.05 2.40 ig: Kalmár Rezső és Balázs László szalonötöse. Közben, kb. 1.30 Hirek. Közben kb 2.20 Időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés 2.45—3.25-ig: Németh Anna zongorázik. 3.40 Hirek. 5.10 A rádió diákfélórája: „Olvassunk együtt." Sik Sándor előadása. 5.45 Időjelzés, időjárásjelentés hirek. 6 Petőfi és Kossuth." Hegedüs Loránt előadása. 6.30 Pertis Pali és cigányzenekara 7 Német nyelvoktatás. (Szentgyörgyi Ede dr.) BP. II 7.05—7.45-ig: Pertis Pali és cigányzenekara. 7.30 Lakatos Árpád szaxofonozik. BP. II 7.50—8.40 ig: Lemezek. 7 „A rádió elbeszélés-antológiája" sorozatban Zilahy Lajos elbeszélése: „Pipafüst." Felolvassa Kowách Ernő 8.30 A

Filharmoniai Társaság hangversenyének ismertetése. 8.40 A Filharmoniai Társaság hangversenyének közvetítése az Operaházból Utána, kb 10.50 Hirek, időjárásjelentés. BP. II 8.45 „A reuma modern megvilágításban." Dányi Mihály dr főorvos előadása BP. II 9.20—10.20-ig: Eugén Stepat balalajkazenekara. BP II 10.25 Hirek 11.10 A Bachmann szalonötös müsora. 12 Horváth Gyula és cigányzenekara muzsikál 1.05 Hirek.

KEDD: 7.45 Torna. Utána: Lemezek. 11 Hirek. 11.20 „Az ón szerepe a világgazdaságban." (Felolv.) 11.45 „A leányszoba" (Felolv.) 12.10 Nemzetközi vizjelzőszolgálat. 1 Déli harangszó, időjárásjelentés 1.05 Zengő Singer Ibolyka hegedül, Ferencz Anikó énekel. Közben kb: 1.30 Hirek. 2.20 Időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés 2.30 Aradi Farkas Sándor és cigányzenekara. 3.40 Hirek. 5.10 Asszonyok tanácsadója. (Arányi Mária.) 5.45 Időjelzés, időjárásjelentés, hirek. 6 „Vadak és vadászatok a Csad-tó vidékén" Pély Zia előadása. 6.25 K. Komensoli Mária zongorázik. — BP. II 6.30 A földmivelésügyi miniszterium mezőgazdasági félórája. 7.05—7.20-ig: Balázs Béla szalonzenekarának müsora. — 7.10 Francia nyelvoktatás. — BP. II. 7.25 Az Operaház előadásának ismertetése. (I. II. felvonás.) 7.30 Az Operaház előadásának közvetítése „Walkür". (I. és II. felvonása.) „A Niebelung gyürüje", zenedrámatriológia első része 3 felvonásban. Szövegét és zenéjét irta Wagner Richard. 8.40 „A babona és Wagner operái." Niebelung gyürüje Schopenhauer-i megvilágitásban." Balogh Pál előadása. — 7.40 Erős—Takács szalonzenekara müsora Kalmár Pál énekszámaival 8.35 Vaszary Piroska és Kürthy György előadó-estje. 9.20 Lemezek. 10.10 Hirek. — BP. II 10.15 Hirek. — 10.30 Az Operaház előadásának ismertetése. (I. II. és III felv.) 10.35 Az Operaház előadásának közvetitése. „Walkür" III. felvonása. Utána, kb: 11.40 Időjárásjelentés. 11.45 Bura Sándor és cigányzenekara muzsikál. 1.05 Hirek.

SZERDA: 7.45 Torna. Utána lemezek. 11 Hirek. 11.20 „A tudomány müheiyéből" (Felolv.) 11.45 „A barlanglakó házat épit" (Felolv.) Irta Fazekas István. 12.20 Nemzetközi vizjelzőszolgálat 1 Déli harangszó, időjárásjelentés. 1.05 Lemezek Közben kb 1.30 Hirek. 2.20 Időjelzés, időjárás és vizállásjelentés 2.40 3.10 ig „Triumph" énekegyüttes. 3.40 Hirek, 5,10 A rádió diákfélórája: „Világfelfordulás". Csürös Zoltán előadása 5.45 Időjelzés, időjárásjelentés, hirek. 6.05 „Az óvadék". Auer György dr előadása 6.25 Venczell Béla bordalokat énekel 7.10 Olasz nyelvoktatás. 7.40 Dullien Klára hegedül. — BP. II. 8.05 Szerb Antal beszél Sousseau „Vallomásai"-ról. — 8.15 „Kossuth halála és örök nyugvóhelye." Kovács Dénes dr előadása. — BP. II. 8.25—9-ig Osváth Julia énekel. — 8.50 „A táncjáték története" Gajári dr előadása. Közremüködik az Operazenekar. — BP. II 9.05 „A cári Oroszország felbomlása." Rátz Kálmán előadása. BP. II. 9.35—10.20-ig Lemezek. — 10 Hirek, ügetőeredmények. 10.20 Horváth Rezső és cigányzenekara. Lipóczky József énekel. — BP. II. 10.25 Hirek. — Közben 11.10 Időjárásjelentés. 11.30 Keresztury Dezső dr németnyelvü előadása (Bismark nyomdokain Magyarországon.) 11.50 Vajda Sándor és Pártos jazz-zenekara. 1.05 Hirek.

CSÜTÖRTÖK: 7.45 Torna. Utána: Lemezek. 11 Hirek. 11.20 „Az angol hadsereg bevonulása Tibet fővárosába" (Felolv.) 11.45 „Egészségügyi kalendárium" (Az Országos Közegészségügyi Intézet közlése) 12.10 Nemzetközi vizjelzőszolgálat. 1 Déli harangszó, időjárásjelentés. 1.05 Postászenekar Közben, kb 1.30 Hirek. 2.20 Pontos időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés 2.30 Bertha István szalonzenekara. 3.40 Hirek. 4.30 „A magyar mezőgazdaság és állattenyésztés nagy tavaszi seregszemléje." Közvetités az Országos Mezőgazdasági Kiállitásról és Tenyészállatvásárról. Beszélő Turchányi István. 5.15 „Konyhaművészet." Vizváry Mariska előadása. 5.45 Időjelzés, időjárásjelentés, hirek. 6 „Kisebb öntözési üzemek berendezése" Németh Endre főmérnök előadása BP. II 6.05—7-ig: Az Operazenekar. 6.30 A Katholikus Irók és Hirlapirók Országos Pázmány Egyesülete müsoros irodalmi estjének közvetitése a székesfővárosi Vigadó nagytermében BP. II 7.05 „A nőemancipáció Franciaországban és Angliában" Lord Lisiowelné Márffy-Mantuano Judit előadása. BP II 7.35—8.15 ig: Heinemann Ede jazz-zenekara. 8.05 Kiss Ferenc előadása a rádiórendezésről. 8.35 Bodán Margit magyar nótákat énekel. Kisér Veres Lajos és cigányzenekara BP. II 9.35 Hirek 9.40 Kis színpad. „Sarki fény." Szinmü 1 felvonásban. Irta vitéz Somogyváry Gyula BP. II 10—10.40-ig: Losonczy György énekel. 10.40 Hirek, időjárásjelentés. 11 A Waldbauer—Kerpely vonósnégyes jubiláris hangversenye. 12.10 Heinemann Sándor jazz-zenekara. 1.05 Hirek.

PÉNTEK: 7.45 Torna. Utána: Lemezek. 11. Hirek. 11.20 „Időszerü apróságok." (Felolv.) 11.45 „Ifjusági közlemények." (Felolv.) 12.10 Nemzetközi vizjelzőszolgálat. 1 Déli harangszó. 1.05 Hetényi—Heidelberg Albert—Buday Dénes—Sebő Miklós hármasa. Közben, kb.: 1.30 Hirek 2.20 Időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés 2.30 Lemezek 3.40 Hirek 5.10 A rádió diákfelórája. „Pompéji utolsó napjai" 5.45 Időjelzés, időjárásjelentés, hirek. 6. „Mesterséges drágakövek" Vörös László előadása. 6.30 Lakatos Gyula és Lakatos Vince cigányzenekara 7. Sportközlemények. — BP. II. 7.05—7.45-ig: Lakatos Gyula és Lakatos Vince cigányzenekara. — 7.15 M Hir Sári operázik. Magyar szerzők. 7.55 „Védőintézetek a tanyákon." Révész Béla előadása. — BP. II 8.15 „Emlékek Erdélyből" Halász Gyula előadása. 8.50—10.10-ig: Weidinger Ede szalonzenekara. — 8.25 Az Operaház előadásának ismertetése. 8.30 Az Operaház előadásának közvetitése. „A végzet hatalma." Dalmü 3 felvonásban, 6 képben előjátékkal. Irta F. M. Piave. Az I felvonás után, kb.: 10.05 A rádió külügyi negyedórája. A II felvonás után, kb: 10.45 „A mezőgazdasági kiállitás díjazásai és birálati eredményeinek közlése" Az előadás után kb: 11.35 Hirek, időjárásjelentés — BP. II. 10.15 Hirek. 10.40—11.30 ig: Lemezek — 11.55 Kurina Simi és cigányzenekara. 1.05 Hirek.

SZOMBAT: 7.45 Torna. Utána: Lemezek. 11 Hirek. 11.20 „Lenau Magyarországról." (Felolv.) 11.45 „Mit nézzünk meg vasárnap." A Nemzeti Muzeum ásványtárát ismerteti Koch Sándor dr. (Felolv.) 12.10 Nemzetközi vizjelzőszolgálat. 1 Déli harangszó az Egyetemi-templomból, időjárásjelentés. 1.05 Rácz József és cigányzenekara Közben, kb: 1.30 Hirek. 2.20 Időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés 2.30 Honvéd zenekar 3.40 Hirek. 5.10 Meseóra. (Harsányi Gizi előadása.) 5.45 Időjelzés, időjárásjelentés, hirek. 6 Közvetités a Huter és Lever Rt. gyártelepéről Beszélő Budinszky Sándor, 6.45 A Magyarországi Munkásdalegyletek képviseletében a Budapesti Könyvnyomdászok Dalköre és a Pesterzsébeti Általános Munkásdalkör müsora. — BP. II. 7.15 A földm. miniszterium mezőgazdasági félórája. — 7.45 Mit üzen a rádió — BP. II. 8—9.15-ig: Losonczy Schweitzer Oszkár szalonzenekara — 8.20 Kárpáthy Ernő dr. gitározik 8.50 „Az idegenforgalom rémhirterjesztői." Csák Zoltán dr. előadása. 9.20 Operettrészletek a régi Népszinház müsorából. — BP. II 9.25 Hirek 9.50—10.35-ig: Haydu István gordonkázik 10.45 „Egy sonka és két üveg bor." Kertész József tengerésztörténete. 10.50 Hirek, időjárásjelentés. 11.10 Ma-

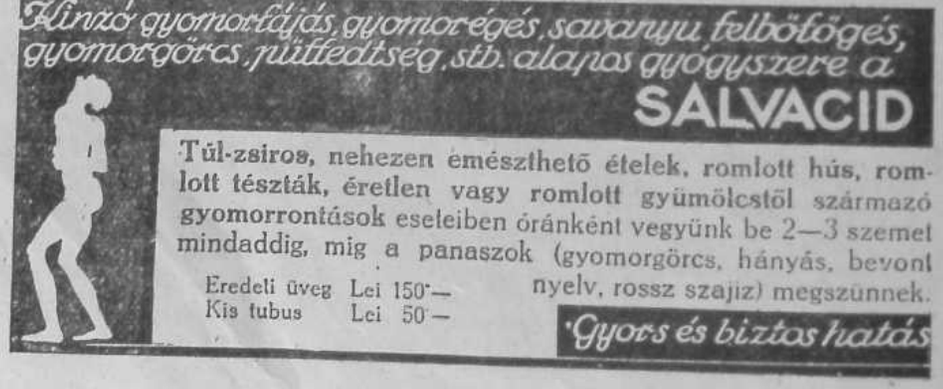

gyari Imre és cigányzenekara. — BP. II. 11.20–12.30-ig: Len Baker jazz-zenekarának müsora Weygand Tibor énekszámaival. — 12 Lemezek 1.05 Hirek.

Érdekes külföldi müsorszámok

VASÁRNAP: 9 Wien: Bus-Fekete László szinműve; 9 Stuttgart: Händel Ezio, opera; 9 Frankfurt: Hangverseny Hoen Alfréddal; 9.45 Róma: Pietri operett; 10.10 Kalundborg: Szabó Lujza-lemezek; 11.20 London Regional: Cassado csellomüvész.

HÉTFŐ: 6.30 Beromünster: Magyar hangverseny; 6.55 Pozsony-Bratislava: A csehszlovák-magyar kulturális közeledés második estje; 9 Beograd: Opera; 10 Bruxelles: Mozart-opera; 10.15 Wien: Európai hangverseny; 11 Róma: Lehár: Amaranta, operett.

KEDD: 8.25 Wien: Olasz operatársulat operaelőadása az állami operából Toti dal Monteval; 9.45 Milano: Lehár: A pacsirta, operett; 10.50 Berlin: Riport a városelsötétitési gyakorlatról.

SZERDA: 8.30 Pozsony-Bratiszlava: Hoffmann meséi, opera; 9.55 München: Verdi: Othello, a milanói Scalából; 10 Róma: Opera valamely szinházból; 10 Radio-Paris: Simon Mária operaénekesnő estje; 10.15 Droitvich: Heifetz Jascha hegedül; 10.30 Strassbourg: Walkür, a bordeauxi Nagy-Szinházból; 10.30 Soltens: Európa-hangverseny; 11.15 Praha: Japán dalest; 1 Stuttgart: Szimfonikus hangverseny.

CSÜTÖRTÖK: 4.55 Kassa-Kosice: Szakmáry Magda zongoraművésznő; 8.30 Stockholm: Bach, János Passio; 9.55 Hilversum: A Konzertgebauw hangversenye Mengelberggel; 10 Leipzig: Emlékest a lipcsei Bach-sirboltban; 10 Wien: Bach-emlékhangverseny.

PÉNTEK: 4.35 Scottish Regional: Előadás Magyarországról; 9.35 Praha: A filharmonikusok hangversenye; 11.25 Wien: A szimfonikusok Hedvig Debickával.

SZOMBAT: 9 Mor. Ostrava: Koldusdiák, operett; 9.05 Frankfurt: Carmen; 9.10 Leipzig: Operett; 10 Warszava: Bach-hangverseny, Frenkel Istvánnal; 10 Bruxelles: Operaelőadás; 10 Róma: Operaközvetités; 10.40 Wien: Hangverseny Anday Piroskával.

Nary Pierpont Montague

a szellemes angol irónő mondta:

— Nagyon fáj nekem, hogy nő vagyok s csak az vigasztal, hogy legalább sohasem kell megnősülnöm.

Bon 300.000 leiről

melyet azonnal készpénzben kifizet Önnek

Ifj. ERDŐS ALBERT

férfiszabó Oradea, ha bebizonyitja, hogy a nála rendelt ruhája nem valódi angol anyagból készült.

Binicid-pép! patkányok

Binicid-magvak! házi és mezei egerek biztos, egyszerü és olcsó elpusztitására.

Pustol: Sváb- és muszkabogaraknak a legbiztosabb kiirtási szere.

Gyártja: **Moskovits Ipartelepek rt. Oradea**

Kaphatók:

Gyógyszertárakban, drogériákban és minden jobb szaküzletben

EVELYN BRENT

PISTIKE ◆

Irta Nagy Dániel

I.

Pistike fél zsemlyét kapott tizóraira a mamájától s elindult játszani. Kilépett az utcára, az északi szél arcára paskolt, de nem törődött vele. Ötéves, rendes, okos kisfiu volt, tudta, hogy télen hideg van s nem zugolódott a szél ellen. A baj csak az volt, hogy az egész utcán nem látott egy gyereket sem. Se Freiman Gyuszi, sem a Gelicsfiuk, pedig milyen jót játszottak tegnap is. Ő meg Freiman voltak a lovak, a nagyobbik Gelics volt a kocsis, a kisebbik a kiscsikó. Vajjon hol lehetnek? Valahol bizonyosan játszanak, mert enélkül nem lehet meglenni, de merre játszhatnak? Megindult Freimanék felé, megnézni, hogy otthon van-e Freiman? Minthogy utközben semmi érdekeset nem látott, azzal szórakozott, hogy az egyik cipője orrát a másik cipője sarkába akasztotta. Igy cserélgette a lábait és igy haladt Freimanék felé. Az utca közepén egy rendőr rákiáltott:

— Nem tudsz rendesen menni, haszontalan?

Pistike megállt, lenézett a cipőjére s azon gondolkodott, hogy ő most miért nem ment rendesen. Elkezdte nézni a rendőrt. Máskor is látott már rendőrt, de most nagyon megnézte. Külön-külön a csizmáját, a sapkáját, a kardját és azt a szép fényes pléhet a hasán, amit sehogy sem tudott kitalálni, hogy mi lehet. Mikor a rendőr felé lépett, megindult ujra Freimanék felé, de ugy, hogy a rendőrt is nézze. Hátrafelé ment s hogy valamibe fel ne bukjék, a cipője talpát az aszfalthoz surolta. Ez is valami furcsa menés lehetett, mert most meg egy öregasszony kiáltott rá a sarki mozi előtt:

— Hogy nyüvöd a cipőt ebben a drága világban, haszontalan.

Elcurukkolt még vagy öt lépést s egy kicsit megállt. Eszébe jutott, hogy tegnap egy uj fillérest kapott a mamájától, amiért a boltban nem adtak semmit, oda adja az öregasszonynak, hátha kap érte valamit? Látta, hogy az öregasszony sülttököt árul, talán az nem olyan drága. Nem, mert egészen közel menni, csak ugy öt lépésről mondta:

— Néni, kérem, kapok egyért tököt?

A fillérest előkotorászta, tenyerébe tette és előre nyujtotta.

Az öregasszony meglátta a fillért és felháborodva kiabálni kezdett:

— Nem takarodsz innen?

Pistike elszaladt s hogy megmutassa, hogy nem fél az öregasszonytól, vagy harminc lépésre megállt, nagyot kiáltott:

— Huhu!

Az öregasszony nem nézett arra, Pistike ezt ugy tekintette, hogy a dolog barátságos elintézést nyert s ezentul rendesen ment egész Freimanékig. Legfőképp azért, mert a kezei nagyon fáztak, hiába dugdosta őket a kis kopott bársonykabát zsebébe, a szél a kezefejére fujt és jobban csipte, még az orránál is. Freimanéknál bement az udvarra, belesett az ablakon. Itt csodálatos dolgot látott, szinte odaragadt a szája az ablakhoz, ugy eltátotta. A szoba közepén egy nagy zöld fa állott, hatszor olyan nagy volt, mint ő és az ágaira csillogó mindenfélét akgatott egy bajuszos ember, meg ott volt Freimann Gyuszi is. Sőt nem, hogy csak ott volt, hanem őneki is szabad volt megfogni azokat a csillogó mindenféléket és ráakasztani a fa ágára. Ezt nem lehetett szó nélkül kibirni, mert már a szive is fájni kezdett a nézésbe, szépen bekiáltott:

— Itthon van Freiman Gyuszi?

Freiman kiszaladt, Pistike elébement, odadőlt a falhoz s ezt mondta:

— Ne félj, nekem is van olyan.

— Nem baj, — mondta Freiman — de máma nem megyek lovazni, mert diszitjük a karácsonyfát. Holnap este meggyul.

Pistike az ablakra mutatott:

— Hát az mi ott bent, amivel játszotok?

— Az a karácsonyfa. Ha nektek is van, akkor tudhatod.

— Neked ki hozta azt? — kérdezte Pistike.

— Nekem apukám hozta. A Jézuska meg majd alá rakja a játékot. Neked mit rak alá?

— Én nem tudom, — mondta Pistike — mert nekem nincsen apukám, talán nem is hoz olyan fát.

— Hát akkor mit hazudtál, hogy nektek is van?

— Én nem hazudtam, — mondta Pistike — csak én is szeretném nézni teveled odabent. Bemehetek?

— Hogyne, majd bolond vagyok, — mondta Freiman. — Miért nincs neked is? Ha apukád lenne, akkor neked is hozott volna.

Beszaladt, Pistike kivül maradt és ugy érezte, mintha Freiman megverte volna. Megindult hazafelé, szorgalmasan kocorászva, mint egy kis fekete bogár a falak tövében.

II.

Már alkonyodott. A decemberi köd végighuzott a város szük utcáin s az ablakok mögött megcsillant a villanylámpák fénye.

Pistike mamája otthon ült a szobában, a homályos ablaküveget nézte és a ködöt, amely elfakitja az álmokat, a régi emlékeket s mint néma, halotti szemfedő, mint a sir nedves sötétje, lassan mindent eltakar.

Ekkor lépett be Pistike s minthogy a karácsonyfa és a bajuszos ember egész uton nem ment ki a fejéből, ezt mondta, mikor a szobába lépett:

— Anyuka édes, miért nem küld nekem apuka karácsonyfát, hiszen azt az égből hozzák s ő is ott van, csak szólni kellene neki.

A fiatalasszony kimeresztette a szemét s két kezével a szivét szoritotta. Nem szólt, csak nézte Pistikét, aztán felugrott, ölébe kapta a gyermeket, ráborult, csókolta és könnyeit az arcára sirta. Pistike nagyon rossz kisgyerek volt, amit a fejébe vett, abból nem engedett. Kirugdalódzott a mamája öléből, leborult a diványra s keservesen jajgatott:

— Feküdj le Pistike — mondta a mamája — az ágyadba viszem a kávét és mesélek.

Felvette a gyermeket, az ágyra tette. Pistike hasrafeküdt, lábai kalimpáltak.

— Anyukám, én nem akarok mesét, sem kávét nem akarok, csak apukámat akarom, meg karácsonyfát.

— Pistike, hozok csokoládét, sok csokoládét.

— Anyukám nekem nem kell csokoládé, én apukámat akarom.

A Pistike mamája reszket, szédül, megkapaszkodik az ágy végében, hogy el ne essék.

— Jól van, kisfiam. Holnapra itt lesz a karácsonyfa. Apuka küld majd neked. De ma még nincs karácsony. Mire karácsony lesz, itt lesz a karácsonyfa neked is. Légy jó és aludj el csendesen. Csak akkor jön a karácsonyfa, ha csendesen alszol. A siró gyerekeket nem szeretik az angyalok.

Pistike elaludt s most az édesanya kezdett el sirni. Talán a felnőttek könnyeiért nem haragszanak az angyalok.

Johann Wolfgang von Goethe

német költő mondta:

— Nem müvészet az istennőt boszorkánnyá, a szüzet aljassá tenni; de a megforditott müvelethez, hogy méltóságot adjunk a megvetettnek és kivánatossá tegyük az elvetemültet, ahhoz müvészet kell, vagy — jellem.

Keresztrejtvény

Beküldte:
Magyar Ernő
Lyc. I. oszt. tan.

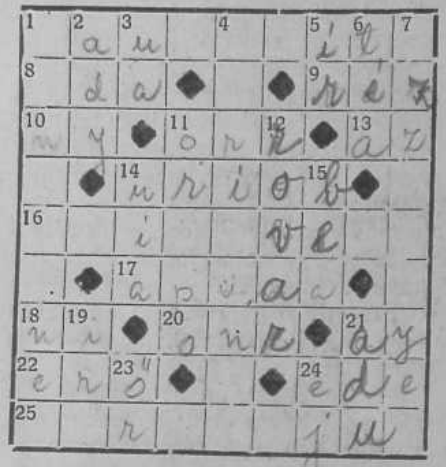

Vizszintes. 1. Spártai király, aki 479-ben (Krisztus előtt) döntő csapást mért a perzsákra. 8. Női név. 9. Fém. 10. Kettős mássalhangzó. 11. Szagló szerv. 13. Személyes névmás. 14. Luxus kutya. 16. Intelligens egyéné. 17. Teve rokona, névelővel. 18. Mutató szócska. 20. O. N. E. 21. A. Y. 22. Energia. 24. Férfi név. 25. Öböl Görögországban.

Függőleges. 1. Sarkföld madarai. 2. Híres magyar költő. 3. U. A. 4. A perzsák rossz és sötétség istene. 5. Vissza: sir. 6. Vissza: kinai termény (Ékezet nélkül). 7. Kellemetlen állapotu. 11. Vissza: B-vel női ruha rész. 12. Vissza: nem állat. 14. U. I. A. 15. Női név. 19. Müvész ember. 21. Ütés kártyajátékban. 23. Felügyelő. 24. Indulatszó.

Beküldendő: a vizszintes 1 és 25, valamint a függőleges 1 és 7-es sor megfejtése.

Megfejtési határidő: március 20.

A helyesen megfejtők között értékes jutalmat osztunk ki.

Villany nélküli **tartós ondolálást** legujabb bécsi módszer szerint, hat hónapi garancia mellett készitek. **FEKETE** ORADEA, B-dul Reg. Ferdinand 25.
Hajfestés 150 leiről!

Szerkesztői üzenetek.

L. S. Az nem *„aggatni,"* amaz pedig nem *„szaggatni"*, hanem *„akgatni"* és *„szakgatni"*. Előbbi az *„akasztani"*, utóbbi pedig a *„szakitani"* szóból származik. Ehhez tessék tartani magát, ha a magyar helyesirásra sulyt helyez. — A *„templom"* szót pedig nem ugy kell elválasztani, hogy *„t-m-plom"*, hanem *„temp-lom"*. Az ellenkező állitás helytelen. A magyarban a hangsuly az első szótagon van.

S. A. *Szeged.* Várjuk levelét.

Derecske. Legközelebb levélben értesitjük.

O. F.-né *Satumare.* Választ a napokban küldtünk. Oradeán május elsejével számtalan lakás cserél gazdát.

T. D. Beküldött versei tehetségre vallanak. Kérjük, alkalomadtán keresen fel bennünket.

Olvasóinkhoz. Közöltük már, hogy egy rendelet értelmében ugy a hirlapokban, mint folyóiratokban, valamint postai cimzéseken a megyék, városok és utcák nevei kizáróan *csak* román nyelven szerepelhetnek. Ezért felhivjuk olvasóink figyelmét, hogy a levelek cimzését e rendelet értelmében intéztessék, különben meglörténhetik, hogy a posta a küldeményt nem kézbesiti ki.

Apróhirdetések

NÉMET és FRANCIA nyelvtanitás legjobban bevált módszer szerint Stepunek tanárnál Oradea, Str. Episcopul Ciorogariu 23-A

Felelős szerkesztő és kiadó:
ÖTVÖS BÉLA
Budapesti szépirodalmi főmunkatársaink:
Dr CSERMELY GYULA, CSURKA PÉTER,
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Oradea, Str. Principele Mihai 3.
Telefon: 87

Előfizetési ár:
Romániában: egész évre 300, félévre 150, negyedévre 75, egy hóra 25 lei.
Magyarországon: egész évre 12, félévre 6, negyedévre 3, egy hóra 1 pengő.
Jugoszláviában: egész évre 135, félévre 70, negyedévre 40, 1 hóra 15 dinár.

Tipografia Românească Oradea, Str. Alea Romei 2. Telefon 87.

GARRY COOPER

AZ ÁBRÁND LEGTÖKÉLETESEBB KIFEJEZÉSE